

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23407-08-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד דניאל שחף

המאשימה

נגד

12. יהודה שמו עזר
ע"י ב"כ עו"ד שמרית צור

הנאשם

הכרעת דין בעניינו של נאשם 12

כתב האישום וכפירת הנאשם

1. כנגד הנאשם 12 (להלן: הנאשם) הוגש כתב אישום (כתב האישום אוהז 7 אישומים כנגד הנאשם מיוחס אישום 6 בלבד) המייחס לנאשם עבירה של איסור פרסום בדבר שירותי זנות של בגיר -עבירה לפי סעיף 205 ג לחוק העונשין התשל"ז – 1977.
על פי עובדות כתב האישום בין ינואר 2012 לאפריל 2013 חילק והפיץ הנאשם כרטיסים המהווים פרסום בדבר מתן שירותי זנות של בגיר - אסור.

2. ביום 15.10.17 כפר הנאשם בכתב האישום במסגרת הכפירה טען הנאשם כי התקופות המצינויות בכתב האישום אינן רלוונטיות לנאשם, יש שני אירועים ספציפיים שהשוטרים עיכבו את הנאשם. בנוסף הנאשם לא חילק כרטיסים. הוא נתפס משליך כרטיסים על הכביש ולא חילק ולא הפיץ. בנוסף, הוא מסר בהודעות שלו שהוא לא ידע שהכרטיסים קשורים למכוני מין, אלא למכוני מסג' ולכן הנאשם כופר בעובדות ובהוראת החיקוק. בנוסף טען הנאשם לטענה של הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית. באישום בו מואשם הנאשם, היו גם אירועים נוספים אחרים במחוז ת"א שבהם הוא לא מואשם, אנשים אחרים שכנגדם התיקים נסגרו ולא הוגש אף לא כתב אישום אחד בגין עובדות זהות לעובדות שהוגש כנגד הנאשם. ולמעשה כתב האישום הראשון שהוגש הוא רק בשנת 2017, כל התיקים הללו נסגרו מחוסר עניין לציבור נגד אנשים אחרים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23407-08-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

העדויות שהובאו לבית המשפט

3. בתיק נשמעו ראיות. בתאריך 19.11.17 נשמע רפ"ק רונן נחשוני על פי עדותו במהלך סיור משטירתי נצפה הנאשם כשהוא רוכב על אופניים עם סלסלה, הקצין ראה את הנאשם משליך כרטיסים על הדרך. הקצין ציין כי זיהה את הנאשם ממפגש קודם יום קודם לכן בנסיבות דומות. האופניים והסלסלה צולמו, העד זיהה את הכרטיסים ככרטיסים למתן שירותי מין. הקצין העיד כי קיימת הכרות מוקדמת בין הנאשם לקצין (עמ' 70 שורה 10 לפרוטוקול).
4. ביום 24.12.17 העיד השוטר רז אלמוזנינו אשר חקר את הנאשם בשתי הזדמנויות שונות. וכן התקשר למספרי הטלפון בכרטיסי הביקור וערך שיחת ביום, במהלכה בדק האם כרטיסים אלו אכן קשורים במתן שירותי מין.
5. ביום 24.12.17 העיד השוטר רן אליה שערך דוחות פעולה לגבי הימצאותו בשטח וזיהוי הנאשם כמי שמשליך כרטיסי ביקור על הרצפה והוא זומן לחקירה. השוטר העיד כי הנאשם הוזהר כי מדובר בפרסום אסור והכרטיסים נלקחו ממנו.
6. ביום 28.01.18 העידה העדה גילה יצחק. העדה שיתפה פעולה בעדותה באופן חלקי. העדה בעצמה הייתה נאשמת בכתב האישום ונדונה בטרם העידה. העדה העידה על הכרותה עם הנאשם ועל חלקה בפרשה שעה שעבדה כפקידה בשניים מבתי הבושת. העדה העידה כי הנאשם היה מגיע למחסן בית הבושת. לוקח מהמחסן כרטיסי ביקור לצורך חלוקה והיא הייתה משלמת לו 100 ₪ עבור החלוקה.
7. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה קיימות שתי עדות הטוענות, כי היה אדם אחר שחילק כרטיסי ביקור.
8. ביום 06.02.18 העיד הנאשם. הגיש הנאשם תעודת נכה לדבריו הוא נפגע פעולות איבה וסובל מפוסט טראומה. הנאשם חווה שני פיגועים. לדברי הנאשם עד היום הוא סובל מתסמיני הטראומה. הנאשם אישר כי נתפס על ידי המשטרה כאשר פגש אדם שהביא לו "כרטיסים של מסאז'" שאמר לו שאין עם זה בעיה ושילם לו 100 שקל שלי תמורת חלוקת הכרטיסים אותם פיזר על הרצפה. לדברי הנאשם הוא לא ידע כי מדובר בדברי פרסום אסורים. לאחר שהשוטר בחקירה הראה לו שמדובר בפרסום אסור הוא הפסיק את החלוקה. (עמ' 103 שורה 29 לפרוטוקול). לדברי הנאשם הוא לא ראה מה יש בתוכן השקית אלא השליך את הכרטיסים לרצפה מבלי לראות את תוכן הכרטיסים. (עמ' 104 שורה 5 לפרוטוקול). לדברי הנאשם הוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-08-23407 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

חילק את הכרטיסים בחמש הזדמנויות שונות. (עמ' 104 שורה 17 לפרוטוקול). טען הנאשם כי ציין שהוא נכה והוא "עלול ליפול כי אני נכה ואני פחדתי ממסע ההפחדות שלהם כי אני פוסט טראומה וכל מה שאומרים לי, בחקירה שלי אני התלוננתי הוא נגע לי פה (נוגע בכתף צד ימין) והוא לא רשם את זה ואני ראית אחרי זה שהם לא רשמו. אמרתי לו שאני רוצה משהו שיהיה איתי שאני ארגיש בביטחון שאני לא יודע על מה הוא מדבר שהוא טוען שזה בית בושת ואני אומר מסאז. כל החקירות שלי אני אמרתי את זה לחוקר והם התעלמו." הנאשם במהלך חקירתו הנגדית חזר אמר כי מדובר בכרטיסים תמימים שהיה רשום אליהם ללא מין. "כן. גם עכשיו אם תביא לי את הכרטיס הזה אני אגיד לך שזה של מאסז. כל אדם שמביאים לו לחלק יבין שהוא עושה ללא טעות כי רשום ללא מין. לא הייתי במקומות האלה, עובדה שקבלתי את הכסף בחוץ." (עמ' 109 שורה 28 לפרוטוקול).

סיכומי המאשימה

9. ב"כ המאשימה במסגרת הסיכומים ביקש לדחות את טענות הנאשם כי נפל פגם בחקירתו. טענה המאשימה כי טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם תוכן ההודעות. במספר הזדמנויות, אישר הנאשם כי הוא מבין את החשד נגדו ואת הפסול במעשיו. ניתנו לנאשם כל הזכויות המגיעות לו על פי החוק. טענת הנאשם כנגד התכנים של חקירותיו במשטרה אינה מתיישבת עם העובדה כי הנאשם בעצמו, בחקירתו מיום 01.10.13 שעה 09.58 הוסיף משפט המתייחס למספר הפעמים בהם חילק כרטיסים בכתב יד וחתם לידו. עוד טענה המאשימה כי ניתן להתרשם מחקירתו בבית המשפט כי על אף מוגבלותו הנפשית לה טוען הנאשם, השיב הנאשם לחקירה הנגדית. בעניינו של הנאשם הוגשה לתיק בית המשפט חוות דעת של הפסיכיאטר המחוזי לפיה נקבע חד משמעית כי אין עדות להיות הנאשם לוקה במחלת נפש כהגדרתה בחוק. מצבו כיום מבין את מהות האישומים נגדו ויודע להתגונן מולם מבין את מהותו של ההליך המשפטי ומסוגל לעקב אחריו.

10. עוד ביקשה המאשימה לדחות טענות הנאשם כי לא חילק את הכרטיסים, אלא רק השליכם על הרצפה. הנאשם בעצמו ציין כי מלבד זאת שהוא פיזר את הכרטיסים על הרצפה, הוא גם חילק אותם על ידי כך שלפעמים הוא הניח כרטיסים על מכוניות. גם בחקירתו נשאל לעניין הפרסום ואישר כי פרסם את הכרטיסים במשך יומיים.

11. לעניין טענתו של הנאשם, כי הוא לא היה מודע לעובדה כי באותן דירות סופקו שירותי מין. סבורה המאשימה כי לאור הודעותיו של הנאשם במשטרה ולאור גרסתו המשתנה והבלתי מהימנה בבית המשפט, לא נותר ספק בדבר מודעותו של הנאשם למתרחש בדירות בהן סופקו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23407-08-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

שירותי מין. הנאשם הסתבך בשקריו, סתר את עצמו במקומות שונים, הן בחקירותיו במשטרה, והן על דוכן העדים בבית המשפט. ב"כ המאשימה הפנה לסתירות הנאשם. בשלבי החקירה ובבית המשפט.

12. לגבי שרשרת מוצג ב"כ הנאשם טענה כנגד שמירת שרשרת המוצגים, קרי הכרטיסים, בטענה כי הכרטיסים לא נשמרו כדין עד להגשתם בבית המשפט. המאשימה טענה כי חלק מהכרטיסים צורפו לחקירתו של הנאשם והוא נחקר אליהם. בנוסף הנאשם בעצמו לא הכחיש את חלוקת הכרטיסים ואף בעדותו בבית המשפט ידע לתאר את אחד הכרטיסים. בנוסף, טענה המאשימה כי אין נפקות לטענת ההגנה אף אם תתקבל. אין מחלוקת כי הנאשם חילק כרטיסים, אין מחלוקת שאותם כרטיסים היו עבור בתי הבושת שניהלו נאשמים אחרים בתיק והמחלוקת היחידה הייתה האם הנאשם ידע או לא ידע, כי מדובר בבתי בושת לכך ניתן לקבוע כי הנאשם ידע על תוכנם של הכרטיסים וזאת נוכח השקרים והסתירות שבעדויות הנאשם.

13. לעניין האכיפה הבררנית ציין ב"כ המאשימה, כי בשנים האחרונות ישנה מגמה של הגברת אכיפה והחמרה בענישה, כנגד מפרסמי שירותי זנות, וזאת בהתאם להנחיית פרקליט המדינה. הגשת כתבי אישום בעניין זה כנגד מפרסמי שירותי זנות החלה כבר ב – 2002 בתיק שנוהל נגד עיתונים יומיים ארציים גדולים, במסגרת תיק שוקן. מאז ועד היום, תופעת פרסום שירותי הזנות פחתה, והמדינה פתחה בהליכים גם כנגד עיתונות מקומית וכן כנגד מפרסמים פרטיים, בין אם זה ע"י פרסום עלונים או כרטיסי ביקור אשר הושלכו על הכביש או הונחו על שמשות המכוניות. טוענת המאשימה כי הטענה אותה העלתה ההגנה אינה נכונה עובדתית. מעבר לכך המאשימה טוענת כי ההגנה לא עמדה בנטל המוטל עילה, על מנת להוכיח את טענת האכיפה הבררנית.

סיכומי ההגנה

14. ב"כ הנאשם ביקשה לזכות את הנאשם מכמה טעמים. תקופות כתב האישום בהם הואשם הנאשם לא הוכחו על ידי המאשימה. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם כלל לא חילק בכל התקופות בהם הואשם בכתב האישום. הנאשם הודה כי חילק בחמש הזדמנויות כרטיסים ומעבר לכך לא הוכח כי הנאשם חילק כרטיסים (סעיפים 8-9 לסיכומי ההגנה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23407-08-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

15. הנאשם טען כי לא פרסם את הכרטיסים כיוון שהכרטיסים לא חולקו באופן ישיר לאיש, ולא הוכח קיומו של ציבור אנשים במקומות בהם נתפס הנאשם משליך את הכרטיסים. נוכח האמור טען הנאשם, כי נסיבות המקרה אינן מהוות "פרסום".

16. הנאשם טען במסגרת הסיכומים כי היסוד הנפשי של מודעות הנשרד לפי סעיף 205 ג (א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 לא הוכח על ידי המאשימה. לטענת הנאשם הוא לא ידע ולא יכול היה לדעת שמדובר בכרטיסי ביקור המפרסמים שירותי מין ממספר טעמים:
א. היעדר תמונות מיניות/אירוטיות על גבי הכרטיסים.

ב. על גבי חלק מהכרטיסים נכתב מפורשות "ללא מין" ולא הייתה לו סיבה לחשוד בטיבם או במטרתם.

ג. הכרטיסים שנתפסו על אופניו ושהכילו תמונות של בחורות התערבבו בחבילה ולא הושלכו.

ד. הכרטיסים שחילק בשלוש הזדמנויות עבור גילה ומקס היו ללא תמונות ולא הייתה לו סיבה לחשוד בטיבם.

ה. מעולם לא נכנס לאף אחד מהדירות המוזכרות בכתב האישום או דירות שכתובותיהן הוטחו בפניו בחקירות.

17. ב"כ הנאשם טענה כי אין שרשרת מוצג לגבי המסמכים שנתפסו. רישום המוצגים לא נעשה כדין, לא ברור היכן המוצגים אוחסנו, הבימויים שנערכו לא ברור מהיכן הכרטיסים נלקחו ואין קשר ביניהם לבין הכרטיסים שנתפסו מהנאשם. בשל התנהלות המשטרה שרשרת המוצג נקטעה ואין דרך לקשור בין הכרטיסים שנתפסו על הנאשם לבין מה שהוטח בפניו בחקירה ולבין מה שהוגש לבית המשפט. הכרטיס היחיד שהייתה מחלוקת לגביו הוא זה שלגביו נעשה "ביום" בת/ 10, כרטיס עם מספר טלפון התואם לר.א. 8 כרטיס זה מסר הנאשם כי השליך, אולם מאחר והכיל מספר טלפון בלבד עם תמונת בניינים ורשום "ללא מין" - לא הייתה לו כל סיבה לחשוד שהשלכתו מהווה עבירה.

18. חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית, תשס"ו - 2005) נועד להסדיר את אופן החקירה של נחקרים עם מוגבלות נפשית, שיש לגביהם ראייה, כתב או בעל פה בדבר לקותו הנפשית. החוק קובע כי אדם בעל לקות תתועד חקירתו. לטענת הנאשם הודאתו בקשר לחלוקות שביצע עבור מקסים בשלוש הזדמנויות נבעו בשל הלחץ הנפשי שהופעל עליו מצד החוקרים ושוטרים אחרים במחלק ואף מסר מספר פעמים, בחקירה ובבית המשפט, כי התבלבל ומסר בשל כך עובדות מוטעות. ב"כ הנאשם ביקשה את בית המשפט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23407-08-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

ליתן משקל נמוך להודאות הנאשם, שניתנו מתוך לחץ נפשי שנבע מלקותו הנפשית שהוכחה דיה במסמכים.

19. ב"כ הנאשם טענה לאכיפה בררנית שכן לעמדתה בתקופה בה היה הנאשם מעורב באירועים המתוארים בכתב האישום המדינה לא אכפה את איסור הפרסום כנגד מחלקי כרטיסי ביקור, אלא רק כנגד אמצעי התקשורת שפרסמו מודעות למתן שירותי מין.

דיון

20. לאחר ששמעתי את הראיות בתיק, עיינתי בחומר שהוגש לתיק ועיינתי בסיכומי הצדדים אני מבקש לומר כי יריעת המחלוקת בתיק זה היא צרה יחסית וזאת בהתייחס לכפירתו של הנאשם בכתב האישום מיום 15.10.17. הנאשם בתשובה לכתב האישום העלה ארבעה טענות:

1. כפר בתקופות המייחסות לו בכתב האישום;
2. כפר בחלוקת הכרטיסים;
3. כפר כי ידע שמדובר בכרטיסים שהפרסום בהם אסור;
4. טען טענת הגנה של הגנה מהצדק – אכיפה בררנית.

21. במסגרת הסיכומים נוספה טענה נוספת של מחדלי חקירה שהתבררה במהלך ניהול התיק המחולקת לשני ראשי טיעון. הראשון, העדר שרשרת מוצג. השני, פגיעה בזכויות הנאשם נוכח העובדה שהוא לא נחקר בהתאם לחקירת אנשים עם מוגבלויות.

22. לעניין תקופות המייחסות בכתב האישום לנאשם. המאשימה לא הוכיחה כי במהלך כל התקופה המייחסת לנאשם הנאשם עסק בהפצה, אך ללא ספק על סמך דבריו של הנאשם ניתן לקבוע כי הנאשם נתפס פעמיים משליך כרטיסים וסה"כ עסק בחלוקת כרטיסים חמש פעמים (עמ' 104 שורה 17 לפרוטוקול) כל זאת בחקירתו הראשית של הנאשם. נוכח העובדה כי הנאשם הודה בכך, שחילק כרטיסים בחמש הזדמנויות שונות הרי שהמאשימה עמדה בנטל ואין צורך בהוכחה נוספת כי בוצעה חלוקה של כרטיסים.

23. לעניין חלוקת הכרטיסים - בגרסתו בבית המשפט בחקירה ראשית הנאשם לא כפר כי חילק כרטיסים. הוא אף הודה בכך בבית המשפט (עמ' 103 שורה 17 וכן שורה 26 לפרוטוקול, עמ' 104 שורה 17 לפרוטוקול). נטען ע"י ב"כ הנאשם כי הפרסום דורש שהוא יגיע לידי אדם אחר. אין שום נפקות אם הנאשם חילק או פיזר או זרק או כל שימוש במילה אחרת אותה ניסתה ב"כ הנאשם להעלות. העובדה כי הכרטיסים יצאו מרשות היחיד לרשות הרבים הדבר מהווה הפצה של הכרטיסים. לא ברור לבית המשפט על מה מסתמכת ב"כ הנאשם שעה שהיא טוענת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23407-08-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

כי השלכת כרטיס על הרצפה במקום ציבורי אינה שווה להפצתם או להצגתם בפני קהל. החוק קובע בהגדרת פרסם "להפיצו בקרב אנשים או להציגו באופן שאנשים במקום ציבורי יכולים לראותו" הוצא הכרטיס מרשות היחיד לרבים מהווה פוטנציאל שאנשים במקום ציבורי יכולים לראותו ובנסיבות אלו התנהגותו של הנאשם עונה על דרישות החוק ואני מוצא לקבוע כי הנאשם עמד בדרישת פרסם.

24. השאלה שבמחלוקת בין הצדדים האם הנאשם ידע האם הכרטיסים שחילק הנאשם הם כרטיסים שהפרסום לגביהם הוא אסור? אמר הנאשם בחקירתו הראשית לעניין הידיעה של מהות הכרטיסים שחילק "לא ידעתי בכלל. מה שהיה רשום על הכרטיס היה רשום ללא מין ולא היה תמונות ולא כלום ואי אפשר לדעת מזה כלום." (עמ' 103 שורה 30 לפרוטוקול) איני מוצא לצטט אמירות נוספות מן האמירות האלו, אך לאורך כל הפרוטוקול חוזר הנאשם על הטענה כי לא ידע שמדובר בפרסום אסור וחזר על האמור בציטוט שהבאתי. אני חייב לומר כי טענה זו נסתרה על ידי הנאשם בעצמו שעה שנדרש לשאלות שיש בהן כדי להעיד על הידיעה שלו. מעבר לכך הנאשם לא עשה דבר לברר את מהות הכרטיסים וגם כאשר הוא הוזהר על ידי המשטרה הנאשם המשיך לחלק כרטיסים.

בחקירתו הראשית טען הנאשם כי קיבל את הכרטיסים לחלוקה ע"י אלמוני, נאמר לו כי כרטיסים אלו הם למסג' ללא מין. שילם לו מאה שקלים והנאשם חילק את הכרטיסים. (עמ' 103 שורה 16 לפרוטוקול). עוד אמר הנאשם בחקירה ראשית כי הוא הוזהר על ידי המשטרה כי מדובר בבתי בושת. למחרת הנאשם שוב פגש את אותו רוכב אופנוע אלמוני שאמר לא שזה רק מסג' הנאשם שוב חילק את הכרטיסים (עמ' 103 שורה 20 לפרוטוקול). הנאשם נתפס שוב וטען כי השוטר מתנכל לו. הנאשם הוזמן לחקירה הוכח לו כי מדובר בבתי בושת והוא חדל מלחלק לטענתו (עמ' 103 שורה 29 לפרוטוקול). בהמשך טען הנאשם כי התקשר אליו מקס והוא חילק 3 פעמים נוספות.

25. גרסתו של הנאשם בעניין הידיעה היא תמוהה ביותר בעיני. ראשית, הנאשם לא עשה די לברר את מהות הכרטיסים שחילק. הנאשם הסתפק באמירות של אותו אלמוני שנתן לנאשם את הכרטיסים. גם לאחר שהוזהר הנאשם ע"י המשטרה שום נורה לא נדלקה אצל הנאשם והוא המשיך עולם כמנהגו נוהג. בניסיון לברר את מהותו של אותו אחד שנתן לו את הכרטיסים הנאשם לא יכול לתת אף פרט מזהה. (עמ' 106 שורה 8 לפרוטוקול, הודעת הנאשם מיום 20.05.13 שורה 12). הנאשם אף הסביר כי נסיבות קבלת הכרטיסים מאותו אחד לא היו צריכות לעורר חשד (עמ' 106 שורה 29 לפרוטוקול). לבית המשפט לא ברור כיצד דבר זה אינו מעורר חשד, כאשר הנאשם מקבל כרטיסים לחלוקה ללא לדעת פרטים על מהות מוסר העבודה. התנהלות זו של הנאשם היא חסרת הגיון בוודאי הייתה צריכה לעורר חשד בליבו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-08-23407 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

של הנאשם. לכך יש להוסיף את גרסתו של הנאשם שהיא תמונה במיוחד וסותרת לחלוטין את גרסתו במשטרה. במשטרה טען הנאשם כי הלך על דעת עצמו לבית דפוס לקחת כרטיסים ולחלקם (עמ' 2 שורה 23 ואילך להודעה במשטרה מיום 02.05.13). בהמשך הנאשם שינה את גרסתו וטען כי שליח אמר לו לקחת כרטיסים מבית הדפוס. הסתירות והתמיהות בגרסאות הנאשם הן מוזרות וללא הסבר רציונלי במיוחד. לאור העובדה כי הנאשם הוזהר על ידי המשטרה שלא להמשיך ולחלק והוא בחר שלא לעשות כן. הנאשם אף ציין כי הוא אינו מאמין לשוטרים (עמ' 110 שורה 1 לפרוטוקול). בנסיבות אלו במכלול הנתונים ותוך הסתכלות על התנהלות הנאשם שההסבר הנטען אינו מניח את הדעת ואף תמונה, הרי שניתן לקבוע כי ידע שהדבר אסור או לפחות היה צריך לדעת.

26. למען הזהירות אני מבקש לדון גם ביתר החלוקות שחילק עבור מקס שהיו אמורות לעורר את חשדו של הנאשם. ראשית בעניין זה הנאשם סתר עצמו לגבי חלוף הזמן מאז האזהרה הראשונה וחלוקות אלו. אציין כי הנאשם דיבר על חלוף זמן של מספר חודשים, אולם בפועל דובר על תוקפה פחותה מחודש. שכן בין חקירתו הראשונה ב- 02.04.13 ועד חקירתו השניה ב- 02.05.13 חלף חודש בניגוד לדבריו בבית המשפט (עמ' 110 שורה 10 לפרוטוקול). חשיבות הזמנים אותם ציין הנאשם היא בכך שהנאשם לא שהה להזהרת השוטר ולמעשה המשיך לעבוד בתחום החלוקה. הנאשם הסביר בבית המשפט כי אינו זוכר את פערי הזמנים בשל בעיה רפואית (עמ' 110 שורה 12 לפרוטוקול). כמי ששמע את עדותו של הנאשם ורצף דיברו ונחישותו של הנאשם לתלות יתבו על מצבו הרפואי. לא התרשמתי כי אכן יש קשר בין מצבו הרפואי לבין זכרונו של הנאשם. הנאשם ניסה לומר כי מדובר בפערי זמנים כדי להפחית מחומרת מעשיו אולם לא התרשמתי כי כך אכן המצב נראה כי הנאשם ידע היטב את הקושי שבגרסתו.

27. סוף דבר אני מוצא לקבוע כי הנאשם ידע היטב את האיסור שבחלוקת הכרטיסים וניסיונותיו של הנאשם להראות כי לא יכול היה לדעת שעה שהאמין לשליח אלמוני כי הדבר מותר, אך לא האמין לאיש משטרה מעידים כי היה על הנאשם לדעת. גם לגבי החלוקות שביצע עבור בתי הבושת של מקס. גם שם כשל הנאשם בנסיבות ביצוע העבירה והיה עליו לדעת כי הדבר אסור. כאשר ביצע את החלוקה מספר ימים לאחר שהוזהר מי שכבר ידע כי יש בעיה עם הכרטיסים היה צריך להיזהר במעשיו ולא להסתפק באמירות מהפה אל החוץ שהכול בסדר.

28. הנאשם טען כי לא הסתכל על מה שהוא מחלק ומצד שני טען שעל הכרטיסים כתוב ללא מין. דבר זה מהווה סתירה אם הנאשם ראה שמדובר בתמונות של בניינים וראה את תוכן הרשום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-08-23407 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

עליהם "ללא מין" כיצד זה לא ראה שעל חלק מהכרטיסים יש תמונות של נשים בלבוש חושפני (לעניין זה ראו ת/13) צילום השקית באופני הנאשם. הראיה הסלקטיבית של הנאשם מעידה לכל הפחות על עצימת עניים הנאשם בחר מה לראות ומה שלא נוכן לגרסה שלו הוא לא ראה. הייתכן שראה חלק מהכרטיסים ואת הכרטיסים הבעייתיים לא ראה, כולם באותה שקית? בית המשפט סבור כי מדובר בהתנהגות תמוהה שיש בה כדי לעורר את הידיעה של הנאשם ודאי מדובר בעצימת עניים.

29. לעניין שאלת הכשל החקירתי בתיק. אכן קיים קושי מסוים ברישום המוצג של כרטיסי הביקור אותם פרסם הנאשם. שכן אלו נאספו לתוך שקית ונשלחו למחסן מבלי שהשקית סומנה. ואולם לגבי חלק מהכרטיסים נערך רישום ודי בכרטיסים אלו לצורך הרשעת הנאשם (ראו ת/13 ו- ת/4). אציין, כי לבית המשפט יש ידיעה שיפוטית לעניין קריאת מספרים והוא אינו זקוק לחוות דעת כלשהי שתקבע כי מדובר בכרטיסים שמספרי הטלפון הרשומים אליהם הם זהים. במה דברים אמורים. אני מפנה לת/13 בו צולם הנאשם, ת.ז. של הנאשם, הזמנה לחקירה של הנאשם וכרטיסים שנתפסו על האופניים של הנאשם. הצילום הוא מיום 13.03.28 ונעשה בשטח. (עמ' 81 שורה 22 לפרוטוקול). בצילום ניתן לראות כרטיס שמספר הטלפון בו הוא 054-3557351. מדובר במספר רב של עותקים של אותו כרטיס. לכרטיס זה בוצע ביום טלפוני ביום 13.06.06 ונאמר בשיחת הטלפון לשוטר כי "היא עדיין נפגשת עם אנשים ומעניקה מין אוראלי ומין אנאלי במפגשים של שעה וקצת תמורת 600 ₪. כפי שכתוב בכרטיס". בית המשפט סבור כי די בעובדה זו לצורך הוכחת הקשר של הכרטיסים שהיו בחזקתו של הנאשם ופוזרו על ידו לצורך הוכחת העבירה בה הואשם.

30. הכשל הנוסף לו טענה ב"כ הנאשם היה חקירה לא תקינה של הנאשם כיוון שהנאשם בעל נכות שהוצגה לבית המשפט. הנאשם חזר על חוסר הגינות בחקירה במהלכה של כל החקירה בבית המשפט. ראשית אני חייב לציין כי עיינתי בכל הודעות הנאשם במשטרה ולא מצאתי סימוכין להפעלת כוח במהלך חקירתו של הנאשם והדבר עלה לראשונה בבית המשפט. גם לא הובא לידיעת בית המשפט כי הוגשה תלונה במח"ש לגבי הפעלת כוח במהלך החקירה על הנאשם כטענתו בבית המשפט. (עמ' 110 שורה 3 לפרוטוקול). בנסיבות אלו לא מצאתי כי נפל פגם בחקירת הנאשם והעובדה כי הנאשם חזר על כך כי יש לו נכות נפשית בחקירתו בבית המשפט מספר רב של פעמים לא הרשימה אותי כי אכן זהו כשל חקירתי, אלא ניסיון ליצור טענת הגנה כוזבת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-08-23407 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

31. גם אם הייתה מתקבלת טענת ב"כ הנאשם כי קיים פגם בחקירה, הרי שעדיין הפגם החקירות אינו עולה כדי ביטול הודעות הנאשם במשטרה. לא מצאתי, שהנאשם טען נגד הודעותיו במשטרה. ההיפך הנאשם חזר על האמור בהודעות במשטרה גם בבית המשפט. ב"כ הנאשם טענה נגד העובדה שהנאשם הודה במשטרה כי חילק חמש פעמים סה"כ כרטיסי ביקור מתוכם 3 פעמים לבקשת מקס. אך מעיון בפרוטוקול בית המשפט הנאשם טען זאת גם בבית המשפט וניתן לומר כי בנקודה נגדה טענה ב"כ הנאשם היה עקבי הנאשם בגרסתו.

32. ב"כ הנאשם טענה במסגרת סיכומה כי היה על המשטרה לתעד חזותית את החקירות של הנאשם. סעיף 3 (ג) לחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), תשס"ו-2005. קובע כי שיקול הדעת להעברת נאשם לחקירה במסגרת חוקר מיוחד שמתעד את ההליכים נתון לשיקול דעת החוקר. עוד יצוין כי על החלטה זו יש זכות ערר. מעיון בחקירות הנאשם לא מצאתי כי הנאשם סרב להיחקר או שערר על החלטת השוט. הנאשם בחקירתו מיום 02.04.13 טען כי נועץ בעו"ד והסכים להיחקר, כך גם בחקירתו מיום 02.05.13. בחקירה מיום 01.10.13 הנאשם אמר כי אינו צריך להתייעץ עם עו"ד. בית המשפט מבקש לומר כי התרשם מהנאשם באופן בלתי אמצעי וניתן לומר בצורה מפורשת כי הנאשם יודע להתבטא היטב, מבין ועונה ככל שהוא מבין ועל פי גרסתו. בנסיבות אלו לא מצאתי כי נפל פגם בחקירת הנאשם.

33. הטענה האחרונה איתה בחרה ב"כ הנאשם היא טענה של אכיפה בררנית. אני חייב לומר כי לא ירדתי לסוף דעתה של ב"כ הנאשם בטענה זו, שכן טענה זו נטענת לגבי מי שביצע את העבירה אבל טוען לכשל בהתנהלות המדינה ובמקרה הזה לחוסר הגינות באכיפה על ידי המדינה שעה שכנגד אחד אוכפים וכנגד אחר לא אוכפים את החוק. במקרה הנוכחי הנאשם כפר לחלוטין באישום כנגד בכל רכיב מרכיבי העבירה ומי שאומר לא עשיתי למה יאמר האכיפה נגדי לא הוגנת. אכיפה לא הוגנת יכולה להיטען על ידי שווים שעשו מעשה עבירה ונטענת אפליה באכיפה, אך מי שלא עשה צריך ללכת עם טענת הכפירה שלו ורק כאשר יאמר עשיתי אבל יכול הוא לטעון אכיפה בררנית. טענות חלופיות לא ניתן להעלות בהליך הפלילי ורק בשם כך היה מקום לדחות טענה זו. אולם גם אם יש מקום לדון בטענה זו, הצדדים חלוקים לעניין האכיפה כנגד אחרים. טוענת המאשימה כי עבירה זו נאכפת והיא הביאה סימוכין לכך. ב"כ הנאשם ביקשה לדחות טענות המאשימה ולטעון כי לא הייתה אכיפה באותה תקופה בגין עבירה בה מואשם הנאשם תוך שהיא מתייחסת לנסיבותיו של הנאשם. אני סבור כי יש לדחות טענה זו גם אם הייתי מקבל את טענת ב"כ הנאשם ואיני מקבל אותה. תמיד יאמר הראשון למה אני ראשון וכך לא ניתן יהיה לאכוף את העבירה אף פעם. נפסק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23407-08-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' מובשנזון ואח'

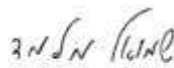
כבר כי טענה זו דינה להידחות לעניין זה ראה ע"פ 6237/12 פסקה 23 לפסק דינו של השופט מלצר:

"לסיום תת פרק זה אעיר כי קבלת טענתם של המערערים שבעת אכיפתה של עבירה לראשונה, טבועה עמימות אינהרנטית כזו באשר ליסודותיה, כדי הצדקת זיכוי – עלולה להוביל למבוי סתום, כך שלעולם לא תתאפשר אכיפתה של עבירה חדשה כלשהי. ואכן אם כל אימת שמאן-דהוא יואשם לראשונה בעבירה שהתווספה לספר החוקים, או שנאכפה לראשונה – צריך יהיה לזכותו, איש לעולם לא יורשע בעבירה שכזו והיא תישאר אות מתה בספר החוקים. תוצאה זו אין בידי להלום, שכן היא מובילה למעגל שוטה. לפיכך משהתווספה העבירה של "החזקה בתנאי עבדות" לספר החוקים שלנו – על רשויות אכיפת החוק מוטל היה לאכוף אותה ומערכת המשפט נדרשה להחיל אותה, ולפיכך כמו בכל סעיף חוק אחר – תמיד יש מקרה ראשון בו החוק אמור להתפרש ולהיות מוחל. לפיכך עצם ראשוניות אכיפת העבירה – איננו מעיד בהכרח על פגיעה בעיקרון החוקיות (השוו דברי השופט ס' ג'ובראן בעניין פרץ). התחשבות בראשוניות באה לידי ביטוי במידת הענישה, ואכן כך נעשה כאן."

34. סוף דבר אני מוצא לדחות את טענות הנאשם ולהרשיעו בכתב האישום. בעבירה של איסור

פרסום בדבר שירותי זנות של בגיר-עבירה לפי סעיף 205 ג לחוק העונשין התשל"ז – 1977.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ח, 29 אפריל 2018, במעמד הצדדים

שמואל מלמד, שופט

